

да ида и самъ у Шумкова, който се е приготвилъ и ни се надъва, и да го извиня. Помислихъ малко. рѣшихъ да иджа. Неприлично щеше да бѫде ни единъ да се не яви отъ насъ; послѣ, и не знаяхъ дѣ другадѣ да прѣкарамъ вечеръта.

Господинъ Шумковъ заварихъ, че четеше вѣстникъ. Той ме прие твърдѣ сърдечно, исказа ми удоволствието си, че ме види, представи ме на жена си. която намѣрихъ парадно облѣчена, като че ще излази! Азъ извинихъ господинъ Дукова, и Шумковъ изрази съжаление, защото доста добре се познавали съ него. Разговорът ни отиваше занимателъ, врѣмето минуваше неусѣтно. Госпожа Шумкова е прѣлестна и умна жена, съ прости обращения; една атмосфера отъ фамилиарность и сърдечность царуваше около мене въ тая кѫща, дѣто влѣзохъ почти чужденецъ. Поднесохъ ми хубаво чѣрвено чирпанско вино и мезе — коприщенска луканка. Чай не пихме. при всичко, че „на чай“ бѣхъ виканъ. И други отстѣпления отъ програмата забѣлѣжихъ: щѣхме да приказваме повече за литература, но на нея само минутно се спрѣхме, и то на юридическата — ви знайте, че докторъ Асънъ Шумковъ зима участие въ нѣкои юридически списания. Но това не попрѣчи на занимательността на бесѣдата, озарявана отъ приятната и умна намѣса въ нея на милата домакиня. По единайсетъ и половина часътъ азъ станахъ и си зехъ сбогомъ, като благодарихъ домакинитѣ за любезността; тѣ ми се издѣлжихъ съ подобенъ-же комплиментъ и съ признателност за сторената тѣмъ честь. Докторъ Шумковъ прибави даже, че се „фелицитира“ за моето посѣщение, защото инакъ — рискували да скучаятъ до сега въ театра, за дѣто зели билети. Азъ се посконфузихъ и на моето извинение, че съмъ побѣркалъ,—и той, и тя протестирахъ и повторихъ поканата си и другъ пътъ да заповѣдамъ. За господинъ Дуковъ не споменахъ.